

1191

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 października 1955 r.

w sprawie zasad zaliczania do środków trwałych i przedmiotów nietrwałych remanentów środków pracy na koniec 1953 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz w związku z uchwałą nr 412 Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1955 r., zmieniającą uchwałę w sprawie zasad zaliczania środków pracy do środków trwałych (Monitor Polski Nr 54, poz. 633), i uchwałą nr 544 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1954 r. w sprawie zmiany poziomu cen zbytu środków produkcji oraz niektórych opłat i stawek taryfowych za usługi świadczone w ramach gospodarki społecznej, zmienioną uchwałą nr 866 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1954 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. Środki pracy o wartości od 300 zł do 1.000 zł ewidencjonowane w 1955 r. jako środki trwałe nie podlegają w bilansie otwarcia na rok 1956 przeniesieniu do przedmiotów

nietrwałych (§ 2 uchwały nr 412 Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1955 r. — Monitor Polski Nr 54, poz. 633).

§ 2. 1. Środki pracy ewidencjonowane w 1955 r. jako przedmioty nietrwałe należy w związku z podwyższeniem cen zbytu środków produkcji przeszacować z dniem 1 stycznia 1956 r.

2. Jeżeli w związku z przeszacowaniem, o którym mowa w ust. 1, wartość przedmiotów nietrwałych przekroczy 1.000 zł, a czasokres ich użytkowania wynosi ponad 1 rok, przedmioty te podlegają przeniesieniu do środków trwałych.

§ 3. Środki pracy o wartości powyżej 1.000 zł i czasokresie użytkowania ponad 1 rok, nabyte po dniu 1 stycznia 1956 r., należy zaliczać do środków trwałych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. K. Secomski
Minister Finansów: w z. J. Kole

1192

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 29 września 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 29 lipca 1955 r. w sprawie ustalenia wysokości i trybu pobierania opłat za korzystanie z urzędzeń handlowych na targowiskach.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), § 2 ust. 3 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalenia niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w spra-

wie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W cenniku maksymalnych stawek opłat za korzystanie z urzędzeń handlowych lub placu przy handlu codziennym, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego oraz Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 29 lipca 1955 r. w sprawie ustalania wysokości i trybu pobierania opłat za korzystanie z urzędzeń handlowych na targowiskach (Monitor Polski Nr 74, poz. 921), wysokość stawek opłat maksymalnych za 1 m² od osób prywatnych zmienia się, jak następuje: